

Č. 11.571.

Honební právo (Morava): * Byl-li obecní obvod honební podle § 11 odst. 2 mor. hon. zák. rozdělen na několik částí, jest podle § 26 cit. zák. rozvrhnouti nájemné nikoli podle těchto jednotlivých částí, nýbrž bez rozdílu na všechny majitele pozemků celého obvodu podle velikosti jejich pozemků.

(Nález ze dne 29. listopadu 1934 č. 21.443.)

V ě c: Obecní honební výbor ve V., Antonín S. a Šimon P. tamtéž (adv. Dr. Karel Plavec z Prahy) proti zemskému úřadu v Brně o rozvrh a vyplacení honebného.

V ý r o k: Stížnost obecního honebního výboru se zamítá pro bezdůvodnost. — — — — —

D ů v o d y: Výměrem okresního úřadu ve Znojmě z 20. prosince 1930 bylo území obecní honitby ve V. rozděleno dle § 11 mor. hon. zák. na dva díly, které byly pronajaty, a to díl I. ve výměře 196'4633 ha za nájemné ročních 700 Kč a díl II. ve výměře 384'2820 ha za nájemné ročních 18.900 Kč. Obecní honební výbor vyplácel honebné v roce 1931 tak, že vzal honebné pro každý honební díl zvlášť, a majitelům pozemků vyplácel poměrné podíly podle toho, v kterém díle pozemky jejich ležely.

Ke stížnosti ředitelství velkostatku v J. okr. úřad výměrem z 25. listopadu 1932 uložil obecnímu honebnímu výboru ve V., aby rozvrhl a znovu vyplatil onomu velkostatku, jakož i všem majitelům pozemků v obci V., kteří podle § 26 hon. zák. mají nárok na nájemné, nájemné ve smyslu cit. zákonného ustanovení. Výrok ten odůvodněn je takto: »Podle § 26 mor. hon. zák. náleží obecnímu honebnímu výboru rozvrhnouti zaplacené nájemné na jednotlivé majitele pozemků pojatých do obvodu obecní honitby a vyhláškou v místě obvyklou výzvati oprávněné, aby si podíly na ně připadající vyzvedli nejdéle do 4 neděl, jinak že by připadly do obecní honební pokladny. Poněvadž v honebním zákoně není výslovného ustanovení o vyplácení nájemného v případě rozdělení obecní honitby na jednotlivé zvlášť pronajaté části, naopak v textu výše zmíněného zákonného ustanovení se mluví o obvodu obecní honitby, je míti za to, že při rozdělení obecní honitby na zvlášť pronajaté části mají majitelé pozemků nárok, aby čistý výtěžek celé honitby byl rozdělen mezi ně podle velikosti jejich pozemků pojatých do jejího obvodu.«

Stížnosti, již do tohoto rozhodnutí podal obecní honební výbor ve V., zemský úřad v Brně výměrem z 16. března 1932 nevyhověl z důvodů v rozhodnutí první stolice uvedených. — — — — —

O stížnosti, pokud byla podána obecním honebním výborem ve V., uvážil nss takto:

Stížnost vytýká především, že rozhodnutí I. stolice, byvši vydáno ke stížnosti ředitelství velkostatku v J., bylo vydáno ke stížnosti podatele, kterému se nedostávalo ani legitimace, ani řádného zmocnění. Vzhledem k tomu, že zástupce stížnosti při veřejném ústním líčení formuloval námitku tu jako námitku zmatečnosti řízení a tím i nař. rozhodnutí, musil soud vejíti na projednání této námitky, uznal ji však bezdůvodnou na

základě těchto úvah: § 17 spr. ř. č. 8/1928 Sb., připouští zastoupení stran zmocněnci, stanoví v odst. 2, že obsah a rozsah oprávnění zastupovati se řídí ustanovením plné moci. V odst. 3 pak ukládá úřadu povinnost zkoumati plnou moc z úřední moci a případné nedostatky odstraniti podle obdoby § 19 odst. 3, jednajícího o odstraňování formelních vad podání. Podle 4. odst. prve cit. ustanovení může však úřad upustiti od výkazu plné moci, jde-li o zastoupení členy rodiny, příslušníky domácnosti, zaměstnavateli nebo zaměstnanci úřadu známými a není-li pochybnosti o trvání nebo rozsahu práva k zastupování. Z těchto ustanovení plyne, že správní řád event. nedostatky plné moci považuje za formelní vady, a dále že zmocňuje úřad, aby za okolností upustil od výkazu plné moci, nemá-li o existenci a rozsahu zmocnění pochybnosti. V daném případě bylo odvolání opatřeno razítkem ředitelství velkostatku Viléma O. v J. a podepsáno jménem F. Z toho je zřejmo, že ředitelství, resp. jeho podepsaný representant nepodával odvolání vlastním jménem, nýbrž jménem vlastníka velkostatku Viléma O., jemuž ani stížnost legitimaci k podání odvolání neupírá. Neměl-li pak úřad o existenci a rozsahu zmocnění podepsaného úředníka velkostatku F. pochybnosti, nebyl podle cit. ustanovení správního řádu povinen nedostatek výkazu plné moci odstraňovati a mohl o rekursu rozhodnouti. Měl-li obecní honební výbor za to, že jmenovaný vlastníkem velkostatku k podání odvolání zmocněn nebyl, bylo na něm, aby tento nedostatek, zakládající — jak uvedeno — pouhou formální vadu, ve svém odvolání k II. stolici vytkl, což však neučinil.

Ve věci běží o výklad § 26 mor. hon. zák. Dle tohoto §u náleží obecnímu honebnímu výboru rozvrhnouti zaplacené nájemné na jednotlivé majitele pozemků podle velikosti jejich pozemků pojatých do obvodu obecní honitby. Jest otázka, jakým způsobem má se rozvrhnouti zaplacené nájemné tehdy, byla-li obecní honitba rozdělena na několik částí: zda i tu je základem výpočtu úhrnné nájemné docílené ze všech částí rozdělené honitby, či má-li se podíl rozvrhnouti a vyplatiti z nájemného té které části, v níž pozemek leží.

Zákon praví, že se má rozvrh státi podle velikosti pozemků pojatých do obvodu obecní honitby. Pojem »obvodu obecní honitby« definuje § 8 hon. zák. Jsou to pozemky uvnitř hranic místní obce ležící, ohledně kterých není práva na vlastní honitbu, nebo na něž nečiní se nárok na vlastní honitbu (§ 10). Tohoto pojmenování užívá pak honební zákon důsledně všude tam, kde má na mysli obecní honební území jako celek (srv. §§ 9, 10, 33 a j.); naproti tomu, kde má na zřeteli jen díly tohoto území, mluví výslovně o »částech obecního honebního obvodu« (srv. §§ 13, 14, 34, 35, 39 a j.), zejména pak v 2. větě § 11 pojednává o rozdělení obecního obvodu honebního na několik částí.

Z toho dlužno souditi, že kdyby byl zákon chtěl, aby se při rozvrhu nájemného dle § 26 bral zřetel na to, bylo-li území honební pronajato v celku nebo rozděleně, a aby podle toho se nájemné rozvrhovalo, byl by to také způsobem v jiných ustanoveních honebního zákona použitým vyslovil. Stanovil-li však, že se má rozvrh státi podle velikosti pozemků pojatých do obvodu obecní honitby, pak podle toho, co bylo uvedeno, třeba míti za to, že ve smyslu tohoto pozitivního předpisu zákonného jest rozvrhnouti nájemné nikoli podle jednotlivých částí, na něž obvod

obecní honitby byl rozdělen, nýbrž bez rozdílu na všechny majitele pozemků celého obvodu podle velikosti jejich pozemků. Názor ten podporuje i ustanovení 2. a 4. odst. § 28, který stanoví, že útraty z vykonávání a správy honitby zaplatí se z pokladny honební, do které plynou také případné příjmy, a že i schodek má býti nahrazen majiteli pozemků podle výměry jejich pozemků, které jsou v obvodu obecní honitby, čímž je i tu potvrzena myšlenka, aby účtování a rozvrh příjmů i ztrát ve všech případech měly za základ obecní honební obvod jako celek. Ustanovení § 1 odst. V. místodrž. nař. č. 5/1914 z. z., stížností dovolávané, má význam jen pro úpravu volebního řízení; pro otázku dnes spornou nelze z něho nic vyvozovati. — — —

Č. 11.572.

Honební právo (Morava). — Řízení před nss-em. — Řízení správní: I. Na prodloužení dosavadního nájemního poměru o obecní honitbě podle § 29 mor. hon. zák. nemá dosavadní nájemce honitby právního nároku, i když jsou splněny předpoklady tam pro prodloužení stanovené. — II. Z §u 8 mor. hon. zák. nelze vyvoditi žádného omezení rozhodovací pravomoci odvolací stolice, normované §em 81 spr. ř. č. 8/28 Sb.

(Nález ze dne 29. listopadu 1934 č. 21.444.)

Prejudikatura: ad I. 5788/26, 6350/27.

Věc: Alois H. v K. proti zemskému úřadu v Brně o pronájem obecní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Obecní honební výbor v K. usnesl se ve schůzi 24. října 1929 přivolití, aby dosavadní nájem honitby v K. byl bez dražby prodloužen pro příští období nájemní od 1. ledna 1930 do 31. prosince 1941 dosavadnímu nájemci Aloisu H. za nájemné ročních 2.000 Kč, a okresní úřad v Přerově výměrem z 29. října 1929 toto prodloužení dosavadního honebního poměru podle § 29 mor. hon. zák. schválil. — Odvolání, jež do tohoto rozhodnutí podal Alois N. a spol., zemský úřad v Brně výměrem z 21. ledna 1930 nevyhověl. Rozhodnutí to bylo nálezem nss-u z 18. února 1932 č. 1676/32 zrušeno pro vadnost řízení, jež shledána v tom, že zem. úřad rozhodl, aniž slyšel po rozumu § 8 mor. hon. zák. zemský výbor.

Obecní honební výbor v K. na základě svého usnesení z 15. dubna 1932 požádal zsv, aby odvolání, podanému členy obecní honitby, vyhověl, usnesení bývalého obecního honeb. výboru a rozhodnutí okr. úřadu z r. 1929 zrušil a nařídil dražbu obecní honitby. — Na to zem. úřad, vyslechnuv moravsko-slezský zem. výbor, výměrem z 2. prosince 1932 odvolání Aloise N. a spol. vyhověl, nař. výměr zrušil a nařídil zadání honitby v K. na zbytek dosavadního období veřejnou dražbou, a to v podstatě z důvodu, že obecní honební výbor svoje přivolení k prodloužení pronájmu usnesením z 15. dubna 1932 odvolal, takže tu není již nezbytného zákonného předpokladu pro prodloužení dosavadního nájemního poměru.